

АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН ВЪЗДИГНАХ СИ АЗ ПАМЕТНИК...

Превод от руски: Петър Велчев, 2008

chitanka.info

ВЪЗДИГНАХ СИ АЗ ПАМЕТНИК...^[0]

Exegi monumentum^[1]

*Въздигнах си аз паметник неръкотворен,
и за народа той навеки ще е скъп,
и по-висок е днес ликът му непокорен
от Александровия стълб^[2].*

*Не, няма да умра! Със своята свята лира
ще надживее, знам, духът праха ми клет —
и славен ще съм аз, дордето във Всемира
е жив поне един поет.*

*Русия, цялата, за мен ще разговаря,
и ще ме назоват на своя жив език
славянинът ведно с финландеца, чергаря —
тунгуз и степния калмик.*

*И на народа си ще вляза аз в душата,
защото доброта събуждах с моя стих
и в този век жесток възславих свободата,
и падналия подкрепих.*

*О, Музо, следвай ти съдбата си послушно,
не чакай почести, обидите презри,
хвалби и клевети приемай равнодушно,
и със глупака не спори.*

1836

[0] Стихотворението е написано на 31 август 1836 г., пет месеца преди гибелта на поета. Пушкин, сякаш е предусещал съдбата си, е създал тази творба, която Белински определя като „апотеоз на гордото, благородно самосъзнание на гения“. Първите два стиха перифразират началото на одата „Eхegi monumentum aere perennius“ на римския поет Квинт Хораций Флак. ↑

[1] Въздигнах си аз паметник (лат.). — Б.пр. ↑

[2] *Александровия стълб* — паметник на Александър I в Петербург. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.